

Mødet den 3. Septbr. 1936.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Vald. Kloster, Hans Madsen, Alb. Olsen, I. C. Sørensen og Unmack Larsen.

1. (J. Nr. 486—1936). Indstilling fra Sygehusudvalget angaaende Licitation over indvendige Spildevandsledninger, Koldt- og Varmtvandsledninger samt Centralvarmeanlæg til **Kommunehospitalet**.

Følgende Indstilling forelaa:

Indvendige Spildevandsledninger.

Funktionærbolig: Bernh. A. Olesen for 5500 Kr.

Lægebolig: Rørlæggernes coop. Forretning for 1400 Kr.

Administrationsbygning: Samme for 541 Kr.

Koldt- og Varmtvandsledninger.

Funktionærbolig: H. Chr. Hansen & Co. for 9800 Kr.

Lægebolig: Rørlæggernes coop. Forretning for 2278 Kr.

Administrationsbygning: Samme for 1150 Kr.

Centralvarmeanlæg.

Funktionærbolig: Stanley Jensen for 28410 Kr.

Lægebolig: Rørlæggernes coop. Forretning for 6680 Kr.

Administrationsbygning: Aage Petersen for 5188 Kr.

Vedtaget ved Cirkulation.

2. (J. Nr. 10⁷—1936). Meddelelse fra Skattedepartementet om, at Tømrer K. Kaasgaard er udnævnt til **Vurderingsformand** for Aarhus søndre Skyldkreds.

Toges til Efterretning.

3. (J. Nr. 507—1936). Indstilling fra Politimesteren til Besættelse af en ledig **Politibetjentplads**.

Følgende alfabetiske Indstilling forelaa:

Politibetjent Kaj G. Eberhard, Odense.

Bygningskonstruktør Ejnar F. Schou, Aarhus.

Handelsmedhjælper Gunnar Toft, do.

Johanne Berg foreslog at ansætte Schou, som havde været indstillet 4 Gange.

J. R. Fanger forstod ikke, hvorledes Schou var blevet indstillet 4 Gange, hvis der ikke var sket Henvendelse fra Grupperne derom. Taleren kunde godt gaa med til at vælge Schou, men haabede saa, at Flertallet vilde se velvilligt paa de andre, hvis de blev indstillet igen.

Vald. Pedersen pegede paa det mærkelige i, at der var indstillet en Mand fra Odense, naar det var en gammel Vedtagelse i Byraadet, at man kun valgte Folk, som havde været bosat i Aarhus i mindst 2 Aar. Der forelaa tillige en hel privat Korrespondance mellem Ansøgeren og Politiassistent Simonsen om Muligheden for en Overflytning fra Odense til Aarhus, og Stecher Christensens Navn var ogsaa iblandet deri. Det saa ikke godt ud, og Taleren vilde meget henstille, at man fremtidig bliver forskaanet for noget saadant.

J. R. Fanger erkendte, at man plejede at tage Folk fra Aarhus, men det burde ikke publiceres altfor stærkt, da det maaske kunde skade, hvis Folk fra Aarhus søgte andetsteds hen. Der

var ogsaa her det Forhold, at Ansøgeren var uddannet Politibetjent.

Stecher Christensen vidste ikke, i hvilken Anledning hans Navn var nævnt i Sagen. Der var for lang Tid siden rettet Henvendelse til Taleren, om der var Mulighed for at faa valgt en Mand fra Odense, hvortil Taleren havde svaret, at det næppe kunde nytte at prøve derpaa. Andet havde Taleren ikke haft med Sagen at gøre.

Vald. Pedersen syntes, at det nærmest var en Tilsnigelse af Politiassistent Simonsen at benytte Stecher Christensens Navn og henvise til ham; en saadan Form burde Politiassistenten ikke anvende.

Borgmesteren bemærkede, at der ikke var nogen Regel uden Undtagelse; men det var jo Byraadet, som traf Afgørelsen. Taleren mente ikke, man skulde slaa Regelen offentlig fast, for det hændte jo ogsaa, at der var Politibetjente, som søgte fra Aarhus. Politiet havde selvfølgelig Lov til at korrespondere med vedkommende, men de kunde have holdt Korrespondancen udenfor Byraadet. Der var vist Enighed om at vælge Schou, og hvorvidt man næste Gang skulde vælge en af de andre, kunde drøftes senere.

Stecher Christensen syntes, at Vald. Pedersen overdrev noget. Det, der forelaa, var nogle rent private Oplysninger fra Politiassistentens Side og vedkom ikke Byraadet.

Alexander Jensen fandt det forkert, at vedkommende, som havde ofret Penge ved at rejse til Aarhus, skulde gøre dette en Gang til. Man burde derfor henstille til Politimesteren, at der ikke bliver indstillet udenbys boende, da de ikke vil blive ansat af Byraadet.

Borgmesteren antog ikke, det var klogt at sige dette altfor bestemt.

Alexander Jensen vidste ikke rettere, end at det var en Vedtagelse i Byraadet.

Borgmesteren indrømmede dette, men fra enhver Regel kunde der gives Undtagelser.

J. R. Fanger mente, det var ligetil, hvis Manden ikke havde været Politibetjent; men derved blev Stillingen en anden.

Vald. Pedersen kunde ikke se nogen Forskel. Det var en enstemmig Vedtagelse af Byraadet med de 2 Aar, og der fandtes Folk nok i Aarhus til saadanne Stillinger.

Borgmesteren advarede imod at slaa Reglen altfor fast, da det kunde skade Folk, der vilde søge fra Aarhus. Byraadet var jo i sidste Instans den bestemmende.

Einar Schou ansattes.

4. (J. Nr. 526—1936). Licitationsstilbud paa Levering af Køleanlæg til **Ting- og Arresthuset**.

Udvalget indstiller at overdrage Leveringen til Firmaet »Evercold« for 1900 Kr.

Indstillingen vedtoges.

5. (J. Nr. 317—1936). Kontrakt med Stagtermester M. Jørgensen om Levering af **Fjernvarme** til Ejendommen Sønderallé 16.

Borgmesteren meddelte, at det var en af de Ejendomme, som Kommunen havde maattet overtage sammen med Statsboligfonden, men den var nu blevet solgt.

Kontrakten godkendtes.

6. (J. Nr. 479—1936). Valg af Medlem til **Valgbestyrelsen** for Aarhus Amts 3. Valgkreds i Stedet for Købmand Groes Petersen.

Arkitekt Johs. Frederiksen valgtes.

7. (J. Nr. 506—1936). Indstilling fra Belysningsudvalget om **fast Ansættelse af Direktørerne.**

Følgende Indstilling forelaa:

»Den Belysningsvæsenets Ledelse ifølge Byraadsbeslutning af 19. September 1935 for eet Aar meddelte Konstitution udløber den 31. ds., og man tillader sig herved at indstille, at Ledelsen fra 1. September d. A. at regne gives fast Ansættelse som følger:

C. R. Wegener som teknisk Direktør i 1ste Lønklasse med Lønanciennitet fra 1. September 1935 og med et personligt, ikke-pensionsgivende Tillæg paa 2000 Kr. aarlig.

S. Jonasson som merkantil Direktør i 1ste Lønklasse med Lønanciennitet fra 1. September 1935 og med et personligt, ikke-pensionsgivende Tillæg paa 2000 Kr. aarlig.

A. Flach som Driftsbestyrer ved Aarhus Gasværk i 1ste Lønklasse med Lønanciennitet fra 1. September 1935 og med et personligt, ikke-pensionsgivende Tillæg paa 500 Kr. aarlig.

Det tilføjes for en Ordens Skyld, at de nævnte Lønvilkaar er i Overensstemmelse med de af Byraadet i fornævnte Møde vedtagne«.

Borgmesteren gjorde opmærksom paa, at de nu havde været konstitueret 1 Aar, og der skulde altsaa nu ske fast Ansættelse.

Indstillingen vedtoges.

8. (J. Nr. 286—1936). Andragende fra stud. med. W. T. Borch om **Studielaan.**

Skoleudvalget anbefaler, at der yderligere paa sædvanlige Betingelser bevilges et kommunalt Studielaan paa 500 Kr., saaledes at han ialt har oppebaaret 1580 Kr. i kommunalt Studielaan.

Indstillingen vedtoges.

9. (J. Nr. 384—1936). Indstilling om Fastsættelse af Grundprisen for et Areal ved Silkeborgvej og Ringgaden, der agtes afhændet til **Fagorganisationernes Byggeselskab**.

Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse foreslaar følgende Tilføjelse:

»dog at Bestemmelsen i § 3 om Skattefritagelse udelades«.

B o r g m e s t e r e n anbefalede at tiltræde Overenskomsten med ovenstaaende Tilføjelse.

K a i B l i c h e r syntes ikke, at Formen for Kommunens Deltagelse var heldig. Hvis man tænkte sig, at 1. og 2. Prioritet samt Prisen for Grunden kun blev 70 %, fik Kommunen en Risiko for et stort kontant Beløb. Derfor burde der sættes en Grænse, saa Kommunen kun garanterede for det Beløb, der dækker de to Prioriteter og Grunden.

B o r g m e s t e r e n mente, at en Risiko op til 80 % var forsvarlig, naar det som her drejede sig om et Byggeri med smaa Lejligheder. Tilmed fik Kommunen Prisen for Grunden udbetalt, naar Laanet var optaget.

J. R. F a n g e r var enig med Blicher i, at hvis Laanene + Grunden ikke kom op paa 80 %, fik Kommunen større Risiko end normalt. Talerens Gruppe havde vedtaget at gaa med til Forslaget; men det maatte være en Forudsætning, at hvis man solgte paa lignende Maade til andre, maatte de have samme Betingelser.

B o r g m e s t e r e n gjorde opmærksom paa, at Kommunens Risiko aldrig kunde komme over 80 %.

K a i B l i c h e r hævdede, at hvis Foretagendet gik galt, og Kommunen saa ikke overtog Husene, tabte man ikke blot Grunden, men ogsaa kon-

tante Penge. Hvis Prioriteterne og Grunden ikke kom op paa 80 %, leverede man faktisk Byg-herren kontante Penge i Form af Bankgaranti, og det var ikke korrekt.

Borgmesteren svarede, at hvis det skulde gaa galt, vilde Kommunen selvfølgelig overtage Husene, og naar det skete til 80 %, kunde der ikke blive noget Tab for Kommunen.

J. P. N. Siig spurgte, om private kunde købe Grunde paa samme Maade. Det var ikke, fordi Taleren ønskede det, for der var vist Lejligheder nok, men det saa mærkeligt ud, at naar flere slog sig sammen til en Forening, kunde de faa bedre Betingelser end den enkelte.

Borgmesteren pegede paa, at adskillige Grundejere paa Frederiksbjerg havde faaet op til 85 %, saa Hr. Siig havde ikke Grund til at være ked af det.

J. P. N. Siig var ikke ked af det, men troede, at man var færdig med de 80 % for ikke at forcere Byggeriet for stærkt frem.

Borgmesteren vilde anbefale Siig at læse det sidste Grundejerblad, hvor der i en Artikel blev klaget over, at der var for faa ledige Lejligheder.

Indstillingen vedtoges.

10. (J. Nr. 512—1936). Indstilling fra Belysningsudvalget om Valg af Voldgiftsmænd i en af Elektrikernes Fagforening ønsket **Voldgift** til Behandling af Spørgsmaalet om Fjernelse af en Elektriker ved Maalerjusterer-Værkstedet.

Borgmesteren oplyste, at det var en gammel Historie, som Byraadet tidligere havde behandlet, idet Smedenens Fagforening krævede, at det skulde være en af deres Folk. Udvalget krævede da Voldgift i Sagen, men det nægtede

Fagforeningen, idet den gjorde gældende, at der ikke mere var nogen Sag, da Manden var blevet fjernet, og da de truede med Nægtelse af Overarbejde, hvilket kunde give Anledning til kritiske Situationer, havde Udvalget givet efter. Nu havde imidlertid Elektrikerne ønsket en Voldgift, og det kunde man vel tiltræde, saaledes at man vælger de samme Voldgiftsmænd, som i sin Tid blev udpeget, nemlig Ingeniør Askøe og Direktør Mikkelsen.

Vald. Pedersen kunde tiltræde Forslaget for at faa Ende paa Historien. Men man burde tidligere have tvunget Smedene til Voldgift; nu var Sagen kommet ind i et daarligt Spor, for det, man nu strides med Elektrikerne om, var det samme, som man havde indrømmet overfor Smedene.

Borgmesteren gjorde opmærksom paa, at der ikke var afskediget nogen, men vedkommende var blot gaaet tilbage til sit tidligere Arbejde.

Forslaget tiltraadtes.

11. (J. Nr. 29⁵—1936). Andragende fra Gasværksarbejder R. P. Jensen om Afsked med **Pension** fra 1. September d. A.

Bevilgedes. Pensionen fastsattes til 2400 Kr.

12. (J. Nr. 17⁴—1936). Andragende fra Arbejdsmand Jens Nik. Nielsen om Eftergivelse af ydet **Understøttelse**.

Anbefalet af Socialudvalget.

Bevilgedes.

13. (J. Nr. 57⁸—1936). Indstilling fra Socialudvalget om Byraadets Godkendelse af, at Marinus Iversen anbringes paa Horsens **Tvangsarbejdsanstalts** Forsørgelsesafdeling.

Tiltraadtes.

14. (J. Nr. 57⁷—1936). Indstilling fra Socialudvalget om Byraadets Godkendelse af, at Sigv. Ove Hansen anbringes paa **Arbejdsanstalten**.

Tiltraadtes.

15. (J. Nr. 12³²—1936). Indstilling fra Socialudvalget om Understøttelse til **Aldersrentenydere** i Henhold til Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 5.

Indstillingen vedtoges.

16. (J. Nr. 351—1936). Andragende fra tidligere Arbejdere ved **Nødhjælpsarbejdet i Skovene** om yderligere Igangsættelse af Arbejder.

Skovudvalget foreslaar, at der svares Andragerne, at de omhandlede Arbejder er udført i nøje Overensstemmelse med Loven og de med Organisationerne trufne Aftaler, samt at der ikke efter de nævnte Arbejders Afslutning den 1. Juli paatænkes iværksat nye.

Vald. Pedersen gjorde opmærksom paa, at det var nogle selvbestaltede Ledere, der havde indsendt Andragendet. Det var Meningen at beskæftige Folk, der ellers skulde have Hjælp af Kommunen, saa de kunde vende tilbage til deres Arbejdsløshedskasse, og nu havde de faaet den Tro, at Kommunen skulde garantere dem 26 Ugers Arbejde; men det var helt vildt. Man kunde selvfølgelig ikke skove Træer om Sommeren; det eneste Arbejde, Taleren kunde tænke sig, var Istandsættelse af Vejen fra Remisen ind gennem Skoven, men det kunde man tale om senere. Taleren vilde henstille at svare, at disse Mennesker maa henvende sig til deres Fagforening, og at man ellers tager Sagen til Efterretning.

Chr. Nielsen oplyste, at man paa Socialkontoret havde haft mange Ubehageligheder med disse Mennesker, og der havde været stor Util-

fredshed iblandt dem, vistnok fordi Skovudvalget havde sagt, at Loven ikke gjaldt længere end til 1. Juli; men siden havde de faaet at vide, at den var forlænget.

Alexander Jensen pegede paa, at det nævnte Arbejde i Henhold til Betingelserne skulde være færdigt til 1. Juli, og naar der kun var Arbejde til det sidste Hold i 10 Uger, kunde man jo ikke skaffe dem 26 Ugers Arbejde. Forøvrigt vidste Chr. Nielsen heller ikke, at Loven var forlænget, da han for en Tid siden blev spurgt derom.

J. R. Fanger oplyste, at Loven blev forlænget i sidste Øjeblik. Taleren vidste nok, at Vald. Pedersen var Modstander af Nødhjælpsarbejde; men det kunde dog aflaste Socialudvalget noget, og der var ogsaa det gode derved, at Folkene fik Lov til at bestille lidt for Pengene. Hvis et eller andet Udvalg havde et Arbejde, man kunde ønske udført, kunde Taleren godt tænke sig at prøve Loven igen.

Vald. Pedersen var ikke Modstander af Arbejde i Henhold til Loven om mellemkommunal Refusion. Skovudvalget havde absolut ikke bildt Folkene noget ind og havde ingen Skyld i eventuelle Spektakler paa Socialkontoret.

Det vedtoges at svare, at der ikke paa nuværende Tidspunkt kan sættes Arbejder i Gang, og at de forøvrigt maa henvende sig til deres Organisation.

17. Borgmesteren gav nogle Oplysninger om de meget omtalte Flyveruter mellem København og Provinsen, og efter en Forhandling bemyndigedes Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse til at undersøge, om der kunde findes en passende Flyveplads i Nærheden af Aarhus.